

enige volharding. Omdat uw recensent nu eenmaal zelf old school is, en ergens rond 1987 (min of meer) dezelfde ingeving had, verkiest hij de tracks waar de zenders herkenbaar en in al hun glorie opduiken: bewerkte en onbewerkte ruis, gemengd met vage stemmen en kortegolfsignalen. Vooral 'Sedandi' blinkt uit dankzij de industriële loops, en de knappe balans tussen ambient en experiment. (pv)

Moloch Conspiracy

The Cave Of Metaphysical Darkness & Light

(EIGHT TOWER)

Ashtoreth & Grey Malkin

Pilgrim

(REVERB WORSHIP/CURSED MONK/DEER TRAIL)

Dead Neanderthals

Birth

(EIGEN BEHEER)

Dark ambient met een verhaal is wat Julien A. Lacroix tot zijn levenswerk heeft gemaakt. Vorig jaar verscheen al

'The Burned Temple', dat uitkwam op Cephalopagus Records, een label gerund door Araphel. 'The Cave Of Metaphysical Darkness & Light' biedt rituele ambient met wat drones erin verwerkt, verhalen over een duistere tocht in een mysterieuze grot. De cd werd opgevat als een metafysische reis, geïnspireerd door mythes uit Mesopotamië. Meditatief, esoterisch bij momenten en mysterieus over de hele lijn, vormen deze zeven nummers een klankband die de verdwaalde Thaise voetballertjes in hun grot liever niet zouden horen. Beangstigend was het zo al voldoende waarschijnlijk, zonder dat Lacroix (die ook onder eigen naam en als **α Ori** muziek uitbrengt), er nog een schepje bovenop doet. Van Frankrijk naar Antwerpen voor het duo Ashtoreth (Peter Verwimp) en Grey Malkin (**The Hare And The Moon**), die met 'Pilgrim' een indrukwekkende luistertrip hebben gemaakt. Duister natuurlijk, en met de nodige sjamanistische invloeden binnen de drones, zoals we het kennen van het vroegere werk van beiden. 'Pilgrim' is trouwens veel meer dan wat drones. Beide muzikanten vertellen een donker verhaal waarin heel wat muzikale variatie is te bespeuren, die ons volledig meektrekt. Zo is opener 'I Am The Story'

geïnspireerd op het gelijknamige gedicht van Carmit Kordov. Verder is ook 'De Grote God Pan' van Arthur Machen een inspiratiebron, een verhaal dat ontardt in waanzin. Zo ver drijven Ashtoreth en Grey Malkin het niet, maar echt vrolijke muziek is 'Pilgrim' natuurlijk ook niet. Afsluiter 'The Shivering Mountain' valt het meest op. Niet alleen door zijn tijdsduur van een kwartier, maar ook door de zeer geslaagde toevoeging van een viool, wat het nummer een bijna esoterisch gevoel geeft. Meer van dat. Dat moet je tegen René Aquarius en Otto Kokke geen twee keer zeggen. Dus brengen ze 'Birth' uit, een digitaal nummer van twaalf minuten om de hongerige zielen te laven. Kokke bespeelt zijn saxofoon en een synthesizer, terwijl Aquarius drumt in zijn bekende stijl. Loops boven loops boven herhaling die er geen is, tot het gaat rondraaien in ons hoofd. Inderdaad, Dead Neanderthals op hun best in 'Birth', een nummer dat zich telkens vervelt, anders openbloeit dan de vorige keer. Nog zo eentje en een bereidwillig label kan er een prachtig album mee uitbrengen. Leve de ongebreidelde werkdruk en inspiratie van deze twee mannen uit Nijmegen. (pb)

Moto Toscana

S/t

(TONZONEN)

Een bas met zeer veel distortion op, die lome funk en disco lijkt te spelen. Trage doomy drums die een donker ge-

voel uitstralen. En een stem die lijkt op die van Gavin Friday in zijn tijd bij Virgin Prunes. Dat zijn de ingrediënten die Moto Toscana op hun naar zichzelf genoemde debuut hanteren. Negen nummers bevat het album van dit Duitse trio, die met hun verrassende mix meteen een makkelijk te herkennen geluid weten neer te zetten. De mengeling van doom en (jazz)funk werkt namelijk wonderwel, zeker met die slepende gothic-stem er nog eens bovenop. Net als Friday kan Andy Versus zijn stem heel wat verschillende kanten laten opgaan, zonder zijn eigenheid te verliezen en zonder dat slepende, ietwat irritant aandoende geluid ook maar een seconde écht gepolijst te laten klinken. De bas van Michi Wit en de drums van Chrisch Linke werden later in de studio nog wat extra vertraagd. Sludgefunk-doomdisco noemt Moto Toscana het zelf, en wie zijn wij om dat tegen te spreken? Opener 'Sickandtwisted' zet meteen de trage toon voor een halfuurtje heerlijke vernieuwing. (pb)

New Tendencies

L5

(FORKING PATHS)

New Tendencies is het nieuwste project van de in Toronto wonende Matt Nish-Lapidus. Muziek maken is name-

lijk maar één van de vele creatieve bezigheden van deze man. Hij geeft les aan het Copenhagen Institute of Interaction Design (CIID), is heel actief in de wereld van softwareontwerp, videospellen en monumentale kunstwerken, die heel dikwijls geluid met design combineren. Vorig jaar liet hij al van zich horen met 'Missed Month', waar hij nu met 'L5' een opvolger voor heeft gemaakt. Dit album bevat tien proeven van zijn kunnen. Abstracte minimalistisch aandoende techno waarin ritme wordt gecombineerd met rauwe tonen en geluidsconstructies die aanleunen bij soundscapes. De Canadees liet zich inspireren door landschappen die zich voordoen in sciencefictionliteratuur en door kunstwerken, al dan niet gebruikt als cover van een boek, waarin tekenaars en schilders hun verbeelding de vrije loop laten over hoe andere werelden er zouden kunnen uitzien. De titel van de plaat komt uit William Gibsons 'Neuromancer', wat tevens een indicatie is voor de behoorlijk futuristisch klinkende muziek van New Tendencies. Het mag al eens schrapen en verontrusten, om dan net zo goed bijna lieflijk over te komen. Tijdelijk, want het gevaar schuilt in elk hoekje. (pb)

Nothing

Dance On The Blacktop

(RELAPSE)

Je hebt schoegazebands die naar de sterren reiken (**Slowdive**) en je hebt er die bij momenten hard knallen zoals

Nothing, een Amerikaanse band die even goed naar Nirvana kijkt als naar The Jesus And Mary Chain. Met 'Dance On The Blacktop' is het viertal rond de getroebleerde frontman Domenic Palermo toe aan zijn derde plaat. Het album kent enkele rustpunten zoals 'The Carpenters Son', maar over het algemeen wordt de distortionpedaal flink ingedruwd en passeren vertrouwde thema's nog steeds de revue, zoals depressie, zelfverachting, paranoia, lichamelijk aftakeling, angst of vervreemding. Nothing is immers nooit een vrolijke band geweest. Op 'Dance On The Blacktop' wordt die koers netjes

aangehouden. Je hoort ons niet klagen zolang dat uitstekende slepers oplevert zoals 'I Hate The Flowers', '(Hope) Is Just Another Word With A Hole In It' of de singles 'Zero Day' en 'Blue Line Baby'. Breekbare, dromerige stukken worden nog steeds afgewisseld met semi-apocalyptische gitaarstormen, terwijl de stem systematisch achter de *wall of sound* wordt gemixt. De producer van dienst was overigens niemand minder dan John Agnello (o.a. Sonic Youth, Dinosaur Jr. en Jawbox). Bakens worden er 'Dance On The Blacktop' niet verzet. Dit is gewoon een goede plaat (in een spuglelijke hoer). Misschien wel hun beste tot nu toe. (swat)

Number

Goodbye

(FELTE)

Het altijd zonnige Los Angeles brengt de laatste aardig wat donkere postpunkbands voort. Een aantal daarvan cirkelen

rond het zeer interessante Felte Records. **Sextis** is zo een band. En ook deze **Number**. Dat begon als het soloproject van Jeff Fribourg van de psychedelische krautrockers **Froth**. Voor dit solowerk gooit hij het over een andere boeg: met een batterij donker klinkende synthesizers. Hij komt muzikaal uit in het gebied waar darkwave, shoegaze en postpunk overlappen. Oorspronkelijk dus een soloproject, maar voor de opnames nodigde hij vijf muzikale vrienden uit. Zij zorgen voor een vol, gedreven geluid dat de maniakale vocale uithalen van Fribourg zoals in 'State Lines' in balans houdt. Dat gebeurt ook in het daaropvolgende prijsbeest 'A Memory Stained', een van onze favorieten op deze plaat. Het zijn vooral die opgejaagd aanvoelende nummers zoals ook nog 'Again' of 'Numerical Depression' die ons overtuigen. Maar ook hier zorgen de rustige nummers voor de juiste balans. Het weer mag dan zonnig zijn, in het hoofd van Fribourg stormt het. En die storm heeft hij in dit muzikaal tijdsdocument gevat. (mt)

Oh Sees

Smote Reverser

(CASTLE FACE)

Enkel indien je het voorbij decennia ergens onder een steen lag, heeft Oh Sees (ofwel Thee Oh Sees, in al zijn mogelijke geschreven varianten) nog een introductie nodig. De band is